

нува у насъ не само отъ неговитѣ питомци, но и отъ всички руски възпитаници изобщо. Той е станалъ у насъ единъ празникъ не само на руската, но на славянската култура изобщо. Вж. между друго, какви мисли и чувства е будилъ Татянинъ день у такъвъ яркъ и типиченъ питомецъ на Московската *Alma mater*, какъвто бѣ ще пок. д-ръ П. Ораховецъ (Славянски Гласъ", г. XII, кн. 5 и 6 и г. XIV, кн. 5—6).

Къмъ стр. 200. Писаното за Захария Княжески е приведено у Шишманова („Студии“); за архим. Стеф. Ковачевича писа Ст. Станимировъ въ Известия на нар. Етногр. музей въ София", 1. II, кн. 1 и 2; за Алекс. Екзархъ сега се печата обширна студия отъ д-ръ Т. Янковъ въ „Бълг. мисль“.

Къмъ стр. 222. За бележития „Славянскій съѣздъ" въ Москва (1867 г.) и участието на наши съотечественици въ него подаде интересни свѣдения Бож. Ангеловъ въ Годишника на Народната библиотека въ София за 1923г., стр. 92 и сл.

Къмъ стр. 224. За Кирячъ Цанкова и за ходенето му въ Петербургъ съ П. Наботкова писа Д. Уста-Генчевъ въ „Слав. Гласъ" г. 1923, кн. 2—3. Дватама делегати на Българското централно благотв. общество въ Букурещъ сж присъствували на заседанието на С.-Петербур. славянски комитетъ, станало на 10 окт. 1876 г.

Къмъ стр. 224 225. За заслугитѣ на Московския слав. комитетъ и на неговия председателъ Ив. С. Аксаковъ по сформирването на нашето опълчение при избухването на освободителната война 1877, писа много красноречиво проф. М. Дричовъ въ своя поменъ за Аксакова. Посветенитѣ на тия заслуги редоее той свършва съ думитѣ: „Да, българското опълчение, което легна въ основа на Българската войска и внесе въ нея славни предани и воинственъ духъ, това опълчение, може да се каже, е Аксаково дете“.

Къмъ стр. 235. Изобщо би могло да се каже, че, освенъ високопресв. Варненско-Преславски Симеонъ, всички наши архиереи въ днешно време сж възпитаници на рускитѣ духовни учебни заведения. Тѣй, Неофитъ Видински, Борисъ Охридски, Макарий Неврокопски сж свършили Петерб. дух. академия. Иларионъ Сливенски, Харитонъ Драговитийски, Максимъ Браницки сж възпитаници на Киевската дух. академия; Панаретъ Бръгалнички е отъ Моск. дух. акад. Киевски възпитаници сж и архим. Софроний, Евтимий, проф. въ У тета, архим. Иринеи. Киевската духовна академия сж свършили следнитѣ още наши богослови: Матей Поповъ, поднач. въ св. Синодъ; Христо Гяуровъ, ч. доц. Унив., както и слѣднитѣ учители въ Соф. семинария: Петъръ попъ Стойловъ, Бончо Бончевъ. Ив. Георгиевъ, Атан. Димитровъ. Отъ Петерб. дух. академия сж и архим. Флавианъ, ректоръ на Череп. свещ. уще; Сава Чукаловъ, уч. Соф. семинария; прот. Хр. Димитровъ, доц. У тета. Наши българи сж слаждали и въ далечната Казанска дух. акад. Такива сж: Хр. Буровъ, дългогод. учителъ въ II Соф. м. гимназия; Д. Божковъ, публи-